

НОВИЙ КУРС СЛОВ'ЯНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ У ГАРВАРДІ

Мрр Едвард Касинець

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — Декан гуманістичного факультету й Постійний Комітет Українських Студій в Гарвардському університеті схвалили виступити в програмі навчання новий курс, який відбудуватиметься під керівництвом Комітету Українських Студій при співпраці департаменту слов'янських мов та літератур і програми соціології. Назва курсу: Практичне введення до слов'янської бібліографії та бібліотекознавства. Викладатиме Едвард Касинець, якого покликано на становище інструктора.

Е. Касинець — бібліограф та бібліотекар українці в Гарвардському університеті, одержав в часі щорічного святкового закінчення академічного року в Колумбійському університеті документ про надання йому наукового ступеня магістра філології, він бо сповняє всі університетські вимоги на шляху до докторату в департаменті історії.

Касинець — незвичайно активна, працююча людина, першорядний фахівець у своїй ділянці, крім кожного денного обов'язків в УНІУ, робить наукові дослідження, пише статті наукові розвідки, які друкуються в різних наукових журналах. З позиції бібліотекаря УНІУ він впорядковує книгозбірки, здобуває українську, зокрема рідкісні книжкові цінності, обслуговує науковців в Гарварді й поза цієї високою школою в бібліотечно-бібліотечних потребах, підготував конференції, лекції, виставки книжок та документації, постачає інформації пресовим бібліотечним органам університету, поладжує кореспонденцію, налагоджує контакти з іншими науковими установами, виготовляє каталоги, одним словом — веде широкі дії.

В квітні відбув поїздку до Чикаго і в Ілліноїському університеті нараджувався з проф. Д. Шогрином відносно програми ІУ З'їзду ПКУС-у в Гарварді. Проф. Шогрин є головою бібліотечної секції ПК-УС-у в Університеті, в Канаді. Касинець був гостем Канадського Інституту Українських Студій та Колегії св. Андрея в Манітобському університеті.

(Продовження на ст. 3)

Українки взяли участь в підготовці чергової конференції „Декади Жінки“

Вашінгтон (С.Б.). — Конференція „Року Жінки“, яка відбулася чотири роки тому в Мехіко випала зовсім інакше, як інші подібні міжнародні конференції. Не зважаючи на величезні намагання СССР, його сателітів та вислужників, ця Конференція не стала трибуною для советських пропагандистів виступів проти ЗСА і їхніх союзників, та взагалі проти цілого вільного світу. Немалу роль в цьому відіграли й українські жінки, які вислали численну делегацію до Мехіко й там завдяки своїй агресивній поставі, відбутій публічній гололодій тощо здобули чимале визнання в делегатів, а також у мексиканській публічній opinio.

У липні 1980 року в Копенгагені, Данія відбулась півдесятою конференція „Декади Жінки“. Звідусіль напливають інформації, що Москва і її міжнародні вислужники докладатимуть усіх зусиль, щоб з цієї конференції советським звичаєм зрозуміти пропагандивне видо-вище. Жінки різних країн роблять заходи, щоб до цього не допустити. Американські жінки також роблять заходи в цьому напрямі.

У середу, 12-го вересня у приміщеннях Державного Департаменту в Вашингтоні відбулась конференція жінок, яка обговорювала питання підготовки конференції у Копенгагені. На неї запрошено й українські жінки. Зі запрошених були: С. Букшова, Н. Вох Л. Дяченко, М. Кічуровська, Г. Прошок, Д. Рак, Д. Степанак, М. Терлецька.

Усі вони взяли участь у панелях, яких було п'ять, ставили питання, брали участь у дискусії, вносили відповідні пропозиції. Л. Дяченко висловила подяку Президенту ЗСА і Державному секретареві за зрозуміння долі українських політичних в'язнів, серед яких відбувають ув'язнення українці.

Похорон відбувся в середу, 12-го вересня до церкви св. Покрови і на цвинтар Парк Лави.

Св. п. Марія Малащук залишила в жалобі мужа д-ра Романа, дочку Христини та інших членів родини в Україні й Канаді.

ЗСА БУДУТЬ ПЕРЕВОДИТИ ДАЛЬШІ РОЗВІДКИ ЛЕТИ НАД СССР

Вашінгтон. — Американські військові чинники зайняті тепер придуманням способу, як надалі переводити розвідки лети над територією Советського Союзу, щоб перевіряти передусім, чи совети дотримуються прийнятих у договорах про обмеження стратегічної зброї постанов. Давніші розвідки лети літаків типу У-2 припинилися, коли 1-го травня 1960 року советам удалося збити над центральною Московщиною літак У-2 і скопити в полон її пілота. З приводу цієї афери розблизла Паризька „вершинна“ конференція, бо прийнятий там тодішній президент Д. Д. Айзенгавер не захотів перепослати Москву в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

добре поінформовані американські газети, американські керівні військові чинники будуть користуватися „іншими способами“ розвідки, які не порушують турецької суверенності ані американсько-советських договорів, а все ж перевозку в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

добре поінформовані американські газети, американські керівні військові чинники будуть користуватися „іншими способами“ розвідки, які не порушують турецької суверенності ані американсько-советських договорів, а все ж перевозку в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

добре поінформовані американські газети, американські керівні військові чинники будуть користуватися „іншими способами“ розвідки, які не порушують турецької суверенності ані американсько-советських договорів, а все ж перевозку в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

добре поінформовані американські газети, американські керівні військові чинники будуть користуватися „іншими способами“ розвідки, які не порушують турецької суверенності ані американсько-советських договорів, а все ж перевозку в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

добре поінформовані американські газети, американські керівні військові чинники будуть користуватися „іншими способами“ розвідки, які не порушують турецької суверенності ані американсько-советських договорів, а все ж перевозку в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

добре поінформовані американські газети, американські керівні військові чинники будуть користуватися „іншими способами“ розвідки, які не порушують турецької суверенності ані американсько-советських договорів, а все ж перевозку в особі прийнятого на конференції Хрущова. Описав ЗСА переводили розвід-

ку супроти СССР з території Ірану, але після упадку режиму шаха Рези Паглевая і приходу до влади ісламських фанатиків, неприхильних Америці, ті дії мусили теж припинитися. Турецький уряд не хоче наразитися своєму советському сусідові одвертою згодою, щоб Америка вела з її території розвідку над Советським Союзом, — але як твердять

СССР ЗАПЕВНЯЄ, ЩО ЇХНЕ ВІЙСЬКО НА КУБІ МАЄ ЗА ВИКЛЮЧНУ ЦІЛЬ ВИШКОЛЮВАТИ КУБИНЦІВ

Вашінгтон. — За газетними виставами — державний секретар Сайрус Венса почував від советського амбасадора Анатолія Добриніна, що советське військо на Кубі існує там уже кілька років і має за завдання вишколювати кубинське військо, зокрема у користуванні різними видами зброї, що їх поштає Кубі советський уряд. Хоча Венса заявив Добринінові, що справа советського війська на Кубі стала політичною справою для Уряду і що вона утруднює ратифікацію Сенатом американсько-советського договору про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2), проте водночас він, державний секретар, не вимагав рішуче відкидання советської бригади з Кубі. За вірогідними інформаціями американської преси, у розмовах між ЗСА і СССР на тему советського війська на Кубі йдеться тепер про з'ясування, чи те військо є „бойовим“ чи „вишкільним“ і чи воно дійсно перебувало на Кубі вже від кількох років.

Добринін будище наполягав у розмові з державним секретарем, що то советське „військове інструктори“ вишколювали понад 40,000 кубинського війська, яке те-

пер перебуває в Африці і що советські „інструктори“ ніяк не загрожували і не загрожують безпеці З'єднаних Штатів. Водночас, в американських керівних колах ідеться про з'ясування, чому шойно тепер проголошено публічно, що на Кубі є советська бойова бригада в повному озброєнні і що вона саме тепер плине власні маневри на території Кубі, — і чому не виявлено приваєності на Кубі советського війська вже багато раніше. Президент Картер заявив був, що „статус кво“ на Кубі, себто тамошня приваєність советського війська, для Америки „несприятливий“, — проте, як виходить з останніх газетних висток у цій справі, американські керівні кола схиляються до такого компромісу, який насправді залишає би на Кубі советське військо, хоча може, у трохи поменшеному числі. Державний секретар Сайрус Венса ідзидив даїчі до Капітолію інформувати голову Комісії для закордонних справ у Палаті репрезентів Клементу Заблоцького та голову сенатської Комісії збройних сил Джона Стенніса про становище советів у цій справі.

Ізраїль і Єгипет просять більшої допомоги від ЗСА

Вашінгтон. — Ізраїльський амбасадор у ЗСА Ефраїм Еврон віддавав державного секретаря Сайруса Венсу і поінформував його, що ізраїльський уряд просить Америку збільшити фінансову й військову допомогу Ізраїлю. Ізраїль отримав останньо 1.8 мільйонів доларів допомоги від ЗСА, при чому один мільйон пішов на доставку на довготерміновий кредит, а 800 мільйонів на економічну допомогу. Тепер Ізраїль просить збільшити ту допомогу до висоти 3-ох мільйонів 400 мільйонів доларів. У цій самій справі нараджувався прийнятий у Вашингтоні віцепрезидент Єгипту Гозмі Мугарак, якому товаришували високі єгипетські військовики. Єгипетський віцепрезидент мав окремий сніданок з дорадником Президента США з справ країн Близького Зав'язування Близьким.

Однак Ізраїль, як Єгипет твердять, що вони не лякаються загроз один від одного, а від сторонніх країн, які стоять у тісних взаєминах з Советським Союзом. Ізраїль боїться, що він може стати предметом нападу від Сирії, Ірану і Йорданії — особливо Сирія і Ірак отримують масові доставки різноманітної советської зброї. Знову ж Єгипет не виключає наїзду від ворожої сусідньої Лівії.

З американського боку нічого ще в цій справі не сказано. Як відомо, ЗСА прийняла зобов'язання, рівне з гарантією, щодо безпеки ізраїльської державної суверенності. Ізраїльський міністер оборони Езер Вайцман мав прибути до Вашингтону в четвер, 13 вересня. Водночас на Близькому Сході перебуває тепер спеціальний амбасадор президента Картера Роберт Страв, який заспокоїв ізраїльського прем'єра Бегіна, що ЗСА не наполягають на ведення безпосередніх переговорів з Палестинською Визвольною Організацією, яка воює терором і не визнає ізраїльської держави, та що взагалі ЗСА не накидають ані Єгиптові ані Ізраїлю ніяких рішень у справі замирення на Близькому Сході.

Однак Ізраїль, як Єгипет твердять, що вони не лякаються загроз один від одного, а від сторонніх країн, які стоять у тісних взаєминах з Советським Союзом. Ізраїль боїться, що він може стати предметом нападу від Сирії, Ірану і Йорданії — особливо Сирія і Ірак отримують масові доставки різноманітної советської зброї. Знову ж Єгипет не виключає наїзду від ворожої сусідньої Лівії.

З американського боку нічого ще в цій справі не сказано. Як відомо, ЗСА прийняла зобов'язання, рівне з гарантією, щодо безпеки ізраїльської державної суверенності. Ізраїльський міністер оборони Езер Вайцман мав прибути до Вашингтону в четвер, 13 вересня. Водночас на Близькому Сході перебуває тепер спеціальний амбасадор президента Картера Роберт Страв, який заспокоїв ізраїльського прем'єра Бегіна, що ЗСА не наполягають на ведення безпосередніх переговорів з Палестинською Визвольною Організацією, яка воює терором і не визнає ізраїльської держави, та що взагалі ЗСА не накидають ані Єгиптові ані Ізраїлю ніяких рішень у справі замирення на Близькому Сході.

СССР перевіряє своє відношення до Ірану

Москва. — Минулого тижня офіційний орган советського уряду „Ізвестія“ помістив довшу статтю, в якій гостро заатакував теперішній хід іранської ісламської революції як „приклад релігійного фанатизму“, та предсказав „чорну майбутність Ірану“.

Хоча прем'єр - міністер Алексій Н. Косигін вислав куртажний телеграму до Аятоли Хомейні, в якій пишеться про „добросусідські відносини“ між СССР і Іраном, стаття Олександра Бовіна в тижневому додатку до „Ізвестій“, „Неделя“ вказує на перевірку та значний зворот у советській закордонній політиці відносно Ірану. Стаття Бовіна, „З кораном і мечем“, представляє значний відхід від попередньої офіційної політики Москви, яка в загальному піддержувала іранську революцію. Стаття не тільки гостро критикує певні дії іранського уряду, але цілу концепцію ісламської держави, та самого Аятолу Хомейні.

Однак, СССР, на думку західних дипломатів, не є готовий зрівняти дипломатичні зносини з Іраном, доказом чого є телеграма Косигіна до Хомейні. Однею з причин советського негодуювання іранської революції є переслідування іранським урядом лівих груп, а передусім комуністичну партію „Туде“, на яку Москва покладала всі надії. Коли комбінація радикалізму, ісламської войовничості та ліберального протесту спричинила упадок шаха та його проамериканської політики, СССР мав підставу вірити, що комуністична партія матиме можливість легально розвиватися та есентуально перейти до влади. Однак, сталося, навпаки: всі ліві партії іранських урядів дуже обмежили своїх політичних діячів, їхню пресу закрито, а деяких провідників поросірілювано. Замість політичного курсу, який мав би

пер перебуває в Африці і що советські „інструктори“ ніяк не загрожували і не загрожують безпеці З'єднаних Штатів. Водночас, в американських керівних колах ідеться про з'ясування, чому шойно тепер проголошено публічно, що на Кубі є советська бойова бригада в повному озброєнні і що вона саме тепер плине власні маневри на території Кубі, — і чому не виявлено приваєності на Кубі советського війська, для Америки „несприятливий“, — проте, як виходить з останніх газетних висток у цій справі, американські керівні кола схиляються до такого компромісу, який насправді залишає би на Кубі советське військо, хоча може, у трохи поменшеному числі. Державний секретар Сайрус Венса ідзидив даїчі до Капітолію інформувати голову Комісії для закордонних справ у Палаті репрезентів Клементу Заблоцького та голову сенатської Комісії збройних сил Джона Стенніса про становище советів у цій справі.

ЖУРНАЛ „НЮЗВІК“ СЛІДКУЄ ЗА АКТИВНІСТЮ В. МОРОЗА, Г. ВІНСА ТА ІНШИХ ДИСИДЕНТІВ

А. Гінзбург, В. Мороз, Е. Кузнецов, пастор Г. Вінс і М. Димшиц під час першої пресової конференції в Нью-Йорку.

Нью-Йорк. — Широке зацікавлення західної преси п'ятьма дисидентами — Валентином Морозом, пастором Георгієм Вінсом, Александром Гінзбургом, Едуардом Кузнецовим і Марком Димшицом, — звільнення яких з московських концтаборів американським урядом вдалося добитись під кінець минулого квітня дорогою виміни за двох засуджених советських шпигунів, продовжується після п'ятих місяців їхнього перебування на Заході.

У зв'язку з їхніми подорожами, свідченнями перед різними комісіями та публічними виступами і західні пресі часто-густо появляють обширні звіттовлення, коментарі тощо.

Американський журнал „Ньювік“, один з найбільш популярних політично-суспільних тижневиків, подав у числі за 17-го вересня ц.р. інформації про активність кожного з п'ятих названих дисидентів та про заходи добитись звільнення ув'язненого члена московської Гельсінської групи Анатолія Шаранського. А. Гінзбург перебуває під цю пору у ЗСА, замешкавши в російського письменника Александра Солженіцина, очікуючи приїзду дружини і дітей які все ще перебувають у Москві. Е. Кузнецов і М. Димшиц проживають з родинами в Ізраїлі.

Інформуючи про діяльність В. Мороза, журнал пише, що він є „всесіло zaangażований в націоналістичному русі“, додаючи, що він є науковцем-дослідником в Гарвардському університеті, пише статті для українських публікацій та

„Ньювік“ також подає останні новини про перебування Шаранського в тюрмі у Чистополі, відзначаючи на його матір, яка відвідала недавно його заявивши, що „він хворий і змінивсь до непізнання“. Його дружина Авітал, яка проживає в Єрусалимі, мала недавно зустріч з державним секретарем ЗСА Сайрусом Венсом. Журнал твердить, що уряд ЗСА робить заходи в справі звільнення Шаранського та що існують добрі вигляди на те, що він буде звільнений ще перед початком Олімпіади в Москві літом 1980 року.

„Ньювік“ також подає останні новини про перебування Шаранського в тюрмі у Чистополі, відзначаючи на його матір, яка відвідала недавно його заявивши, що „він хворий і змінивсь до непізнання“. Його дружина Авітал, яка проживає в Єрусалимі, мала недавно зустріч з державним секретарем ЗСА Сайрусом Венсом. Журнал твердить, що уряд ЗСА робить заходи в справі звільнення Шаранського та що існують добрі вигляди на те, що він буде звільнений ще перед початком Олімпіади в Москві літом 1980 року.

В Україні судять баптистів

Кістон, Англія. — „Кістон коледж Нюз“ з 2-го вересня ц.р. подає про ряд арештувань баптистів та суботників у різних республіках СССР, що є очевидно диктовано політикою ЦК КПСС. У журналі „Советская Латвія“ (з 12-го вересня 1979) в статті А. Весса, сказано, що „сили міжнародного імперіалізму широко уживають релігію та церкву. Чужинська пропаганда та релігійні центри закордоном... спотворюють дійсний стан релігії та церкви в СССР/старосять відірвати церковне життя, інспірують релігійний фанатизм та національний почування між різними релігійними визнаннями“.

У цьому ж дусі недавно говорив Володимир Шербицький, перший секретар компартії в Україні. „Туркменська Іскра“ з 21-го вересня ц.р. вдарила на шпиху, написавши про ширення „релігійної пропаганди“ в Туркменістані та про те, що мусульманські релігійні „звичай“ практикують навіть члени Комуністичної партії та комсомолу.

Із цього самого джерела інформують, що о. Бернарда Мічневича, римокатолицького священника зі Стрия, Львівської області, який відбув п'ятирічне ув'язнення, за це, що в 1974 році навчав дітей катехизму, звільнено.

Із цього самого джерела інформують, що о. Бернарда Мічневича, римокатолицького священника зі Стрия, Львівської області, який відбув п'ятирічне ув'язнення, за це, що в 1974 році навчав дітей катехизму, звільнено.

Із цього самого джерела інформують, що о. Бернарда Мічневича, римокатолицького священника зі Стрия, Львівської області, який відбув п'ятирічне ув'язнення, за це, що в 1974 році навчав дітей катехизму, звільнено.

НОВИЙ КУРС...

(Продовження зі стор. 1.)

Е. Касинєць оглянув низку приватних книгозбірень, листується з багатьма людьми з українських та неукраїнських академічних кіл. Тепер підготував студію про мітropolіта Ілліона як бібліографа, як також опрацьовує огляд бібліотечної збірки колегії св. Андрея.

У 1979/80 році мгр Е. Касинєць буде головою Славистичної і Східноєвропейської секції Американської Бібліотечної Асо-

ціації. З того становища буде відповідальним за добре підготовану участь секції у важливій конференції асоціації, яка відбудеться у Нью Йорку в 1980 році.

Недавно появилася стаття Е. Касинця про видатного українського бібліографа двадцятого століття — Юрія О. Іванів-Меженку в престижному журналі „Історія Бібліотеки“, ч. 14/1, що його видає університет Тексасу.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
на Патріарший Фонд зложили:
II — 1979

По дол.
1000 — Іриней Прокопович, син в пам'ять о. крп. Івана;
400 — Бережницький Йосиф;
250 — о. Іван Кобат;
164 — о. Петро Стецюк з доповіді у Філадельфії (арх. Ів. Квіт, Ю. Головач);
100 — Дмитро Грамляк, Марта і Адам Морачевський, В. Леканка;
35 — Дарія і Юрко Долинський;
25 дол. — Микола і Нуся Тімків, Ірена і Володимир Винницький;
20 — Анна і Іван Квіт, Ксеня і Іван Підгірський;
10 — Михайло Фатич, Параскевія Івасків.

Збірка в пам. Йосифа Матківського, зам. кн. на могилу у Ватерліт, М. Я.

По дол.
50 — М. Матківська, д-р Володимир і Іванка Матківський;
30 — Іванка і Микол Бучак;
25 — Ярослав і Ольга Ліщинський;
20 — Іван Глушевський;
10 — Богдан Глушевський, Володимир Літинський, Роман і Ольга Маселко, Ольга Платош, Члени церковного хору;
5 — Євген і Анна Наболені, Василь Терещук, мол. Джеральдина Магі, Марія МкЛін, Михайло і Ольга Сенета, Михайло Терещук.

Листа ч. 1256 Збірка з доповіді Впр. о. Петра Стецюка у Філадельфії. Збірки Юліан Головач.

По дол.
200 — Ксеня Турко, Едм., Канада;
50 — Василь Циган;
25 — Бобинський Ярослав;
20 — Роман і Осип Воппель, Іван і Іванка Дзівак, Юрій і Стефанія Бережницькі, Дмитро Шумило, М. Т. Угорчак;
10 — Володимир Кавка, о. Василь Головинський, Миколас Абрисовський, Лев і Анастасія Ганусяк, Анна Ткач, Ірина Бережницька;
5 — Зіновій Квіт.

Збірка — Окружний Осередок Т-ва за Патріархат в Лос Анджелес. Збірки: д-р Олег Сніпик і Катерина Гірка.

По дол.
100 — Петро Турчин, д-р Олег Сніпик;
50 — інж. Тарас Козбур, інж. Володимир Каштанюк, Миколас Крук, інж. Теодор Стельмах, д-р Ярослав Полотнянка, Володимир Стойко, Михайло Демків, Т-во УКЦеркви РПБ в Голландії;
25 — Іван Макара, Богдан Обух, інж. Захарієвич, Петро Болехівський-Боян, інж. Володимир Осадца, Петро Якимів, Іван Гірка, Іванка Солук, Остап Гац;
20 — Богдан Стіс, Іванка і Соня Шашкевич, Іван Паз, М. Г.;
10 — Петро Бучинський, Юрко Жмуркевич, Михайло Семичин, Іван Балабан, Олександр Дюпінюк, Остап Брікнер, Катерина Кіт, Марія Беднар, Миколай Медвідь, Ярослав Тростянецький, Михайло Довженко, Володимир Коваль, інж. Богдан Микитин, Остап Чупил, Микита Долинюк, Микола Новак, Іван Сірий;
6 — Петро Болехівський-Боян;
5 — Местор Василін, Олександр Муш, Ліда Василін, Анна Понятшин, Катерина Гірка, Наталія Кобиланська, Марія Шамбар, Катерина Кріпл, Тереса Пітак, Катерина Пасник, Володимир Божик, Степан Гріцко, Василь Тілон;
1 — Василь Матіюк.

Комісія Патріаршого Фонду Товариства Свята Софія висловлює щире подяку усім Великим іменам Збірок і Жертводавцям.

Датки на Патріарший Фонд можна складати на руки уповноважених збірок або вислати на адресу:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
7911 Whitewood Road, Philadelphia, Pa. 19117

Всі датки на Товариство Свята Софія — Патріарший Фонд, можна віддати від податку IRS No. 23-74380645.

„СКАНДІНАВІЗАЦІЯ“

(Продовження зі стор. 2)

Навіть у Советському Союзі, не згадуючи Східної Європи, проваляються позначки неуги скандинавізації. Велика обережність, що її виявили московські ватажки під час китаїсько-в'єтнамського конфлікту, до якого вони не вмішувалися, хоч советськ-к-в'єтнамський договір зобов'язував до того Москву, а також помітна стриманість Кремлю до подій в Ірані раніше, а тепер у Афганістані, ледве чи можна пояснити страхом перед американською відплатою. Цю стриманість Москви треба пояснити скандинавізацією московських партійних і військових головців. Вони свідомі того, що велика війна з великими потугами може довести до програної Советського Союзу, а впріки з тим і до втрати їхнього розкішного життя. Тому кремлівські ватажки обмежуються тільки до малих воєн, і то руками кубинських наемників, у затурканій Африці, але великих воєн, з великими потугами, вони оминають.

Знаючи твердять, що легше зрозуміти позначки скандинавізації, аніж її пояснити. Тепер уже відомі деякі величезні народи, як пояснення того прояву, бо багато малих народів ніколи не хворіли на скандинавізацію, а з другого боку — багато великих народів підпали під її вплив.

У деякій мірі скандинавізацію можна пояснити національним вичерпанням. Але й національне вичерпання не дає повного пояснення того прояву. Бо чому, для прикладу, Америка (ЗСА) була вичерпана у війні з В'єтнамом, а не була вичерпана корейською війною?

Серед українців проявляється також, як на батьківщині, так і на еміграції позначка завороні на скандинавізацію. Бо як інакше пояснити такий стан в Україні, що там москалі українців насильно русифікують, скрито вбивають наших талановитих мистців, — мalarу Горську,

Державні народи можуть собі дозволити на локуску скандинавізації, бо вона їм, в основному, нічим не загрожує; принаймні не загрожує їм втратою незалежності.

Ми, українці, як на рідних землях, так і на еміграції, не сміємо допустити до поширення серед нас тієї небезпечної духовної хвороби скандинавізації, бо вона відбирає нам охоту до боротьби за наш найвищий національний ідеал — українську незалежну державу.

Життєвим моттом усіх українців повинні бути слова Івана Франка: „Лиш боротись (за українську незалежну державу) — значить жити“.

Брежнев хвалить...

(Закінчення зі стор. 1)

проаналізував вітальне слово Брежнева і заявив, що „Діячі нашого кіно добре знають, що своїми успіхами вони зобов'язані постійному підтриманню партії уряду. Подавши характеристику шляху пройденого радянським кіномистецтвом, він в імені советських кінематографістів... поспішив зазначити, що „працівники кіно і далі віддаватимуть талант і натхнення справі

партії, справі будівництва комуністичного суспільства“.

Уся ця „парада“ закінчилася не інакше як... ритуальним „приняттям вітального листа Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, товаришеві Л. І. Брежневу“, — про що „з великим піднесенням“ повідомляє „Культура і Життя“.

СССР перевіряє...

(Закінчення зі стор. 1)

проводити в напрямі, — як його советський уряд називає, — „прогресивного курсу“, новий уряд Ірану опинився у руках скрайньої правіці.

Другою важливою причиною советського невдоволення політикою Аятоли Хомейні — це його відкинення домагань курдів власної автономії та криваве здушення курдського повстання.

Підтримка курдської та азербейджанської меншини в Ірані було традиційною політикою Москви. Після Другої світової війни советська підтримка азербейджанської меншини в Ірані розглядалося, як зусилля Москви — проникнути своїми воливами в Іран. Сьогодні затривоження Москви мілітарними операціями Хомейні проти курдів у великій мірі — підкріплене страхом нестабільності на південному кордоні СССР.

Ще інша причина затривоження СССР положенням національних меншин в Ірані — це побуювання Москви за вплив тих рухів на неросійські народи в СССР, які замищують у південній частині СССР, а саме — Азербейджан, Грузія та Вірменія. Советський уряд також обвинувачує іранські праві кола у підтримці авганських повстанців, які ведуть партизанську війну проти просоветського режиму в Кабулі.

У сороковий день смерті бл. п. Михайлини Мосори

(Прощальне слово Ореста Гордицького, виголошене 11-го серпня ц. р. в Ньюарку)

Бл. п. Михайлина Мосора

Якщо б можна представити графічно життєвий шлях бл. п. Михайлини Мосори, то йдучи від початку лінії зазначеної зіркою і датою 11-го листопада 1894 року, життєва лінія проходила б кривими закрутками з довгими чи короткими задержками на шляху. Кожна з тих зупинок — це частина історії життя, це радість, смуток, змагання. Це особисті здобутки і особисті успіхи. Проходив той шлях від рідного Калуща, зупинка у Галичині, а потім під час 1-ої світової війни — в Австрії, а тоді поворот до краю-турбота за виховання дітей під час польської окупації. Друга світова війна з її жахливими наслідками, виїзд до ЗСА, аж до останньої своєї життєвої зупинки в Мейплвуді в стейті Нью Джерсі.

Сьогодні з'їхалася найближча родина, чотири доні зі зятями — ближча й дальша родина з широкого терену ЗСА, чи більше число рідних, які, не маючи змоги побувати особисто, заносять молитви Всевисьнього за спокій праведної душі покійної Мами, Тети, Рідної чи Знайомої.

Життєвий шлях Покійної, пам'ятає часи 1-ої світової війни, подібний до всіх з її покоління. Уродженка Підкарпаття — Калуща — околиці, яка видала напереломі сторіччя визначну діячку жіночого руху Наталію Кобринську, околиці знаної з підземних багатств.

Покинана походила, говорячи сьогоднішньою термінологією, з мішаного подружжя, бо мати її — німкеня, родина якої від кількох поколінь росла в українську землю, стала українкою і своїх дітей виховала українками.

Радість життя бл. п. Михайлини Мосори було її гармонійне подружжя спілкування з Миколом Мосорою, який походив з численної священничої родини, з якою вона вдержувала весь час щирі, дружні родинні зв'язки. Своєю любов'ю ближнього, спокоєм, товарищиством і життєвим тактом бл. п. Михайлина Мосора приносила і душевне успокоєння і пораду для тих, що високо цінили доброту її люблячого серця.

Найбільшим і безцінним скарбом бл. п. Михайлини Мосори були її доні. Якщо можна вжити втертого вислову про спартанське виховання, то воно було домінуючим в її домі. Безмежна материнська любов, а разом з тим свідомість, що діти мусять пізнавати реальне життя, що мусять заправлятися до життєвих невгод і труднощів, не перешкождали, а допомагала своїм материнським тактом, ставати самостійними і самим поборювати життєві труднощі і перешкоди.

Міжвоєнний час, в тому часі під польською окупацією, не був легким в Галичині. Потреба дати дітям освіту, виховання — не тільки родинне, але й суспільно-патріотичне, не було легким завданням.

Коли сьогодні її доні згадують свою покійну Маму, товаришу життя і повірять, що своїх проблем, то з гордістю про свою Маму вони напевно скажуть: „Ми мали найкращу Маму в світі, ми втратили сьогодні найкращого друга, найкращу особу. Вже не буде до кого звертатися за порадою“. А

за доброту і опіку Мами, Ви, її доні, віддалились любов'ю і пошаною.

Покинана Тета, бо такою приходиться вона для моєї дружини, старалася упрямити вакаційний час для своїх дочок, відвідуючи родину батьків свого мужа о. декана Михайла Мосори в Сколім, до якого то гостинного дому з'їжджалися кожного року велика й численна родина, де молоді поміж собою знайомилися, жили і сьогодні вдержують дружні, родинні зв'язки.

Після закінчення Другої світової війни, після важких повосенних років, родина переїхала до ЗСА, прибула до останньої життєвої зупинки Покійної.

І на новій зупинці, при нових побутових умовах, при нових життєвих труднощах, бл. п. Михайлина Мосора, своїм спокоєм, життєвим тактом, а понад усе родинною любов'ю упрямлювала найближчий родинні її важкі, початкові роки перебування на новій землі.

Важко пережила вона втрату свого найдорожчого мужа, важко переживала вона й інші удари долі, як і дуже важко пережила вона втрату 10 днів тому свого зятя Адріана Лапичака, якого любила й шанувала за доброту його серця, але яка усе згадувала, приймала ті удари долі з християнською покорністю з молитвою. Молитва й релігійні роздуми були пристанню і розрадою не раз зболілої душі. Молитва додавала їй сили і насадило до життя.

Важко мені перелічити всі ті щирі і цінні, які уважливий спостерігач міг скоро пізнати і їх оцінити. Важко мені потішити, чи вгадати біль душі найдорожчих її доньок, ближчої і дальшої родини, знайомих і приятелів, слова бо мої безсилі перед маестатом доброти Покійної і сьогодні перед маестатом смерті.

Сьогодні Ви втратили найдорожчу істоту, серце — сповнене найбільшою любов'ю. Якщо сьогодні можна висловити останню пораду, останній заповіт Покійної найдорожчій вам своїм найближчим, то можна сказати, хоча вже невисловленими словами Покійної, але які були завжди напрямними, що їх вона все життя вщеплювала в душі своїх дочок: „Ідіть у життя у взаємній любові, у взаємному пошануванні, зберігаючи християнські засади життя, віру у доброту і допомогу Всевисьнього“.

Покинний, в похилому віці, Всевисьній дозволив діждатися великої радості життя втратити і милуватися своїм правнучком Адріаном. Хай отих кілька слів будуть отією подякою і прощанням від присутньої і несприятливої великої нашої Родини.

Українки взяли...

(Закінчення зі стор. 1)

Годдінг Картер III, представник Державного Департаменту. Відтак промовіла асистентка Президента Сара Ваддінгтон а в панелі між іншими брали участь: Чарльз В. Мейн, Люсілл Маїк, Керин Горбаль, Лінда Джонсон Робб, Вірджінія Зорвейн, Пет Деліс, Мері Гілтон і цілий ряд інших відомих жіночих діячок.

На закінчення відбулося прийняття в великій залі Бенджаміна Френкліна в Стейт Департаменті, в якому взяв участь державний секретар Сайрус Велс. Українські делегатки відбули з ним зустріч і зроблено спільну світліну.

Конференцію відкрив

Замість квітів на свічку поклади

Бл. п. МИХАЙЛИНИ МОСОРИ

Матері наших співробітниць
ГЕНІ РАТИЧІ І ЛЮБИ ПАПІЧАК

зложили

на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ через 28-ий Відділ США \$100.00
на СУСПІЛЬНУ ОПІКУ 28-й Відділ США в Ньюарку 115.00

ПРАЦІВНИКИ
ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНІОЗУ
І В-ва „СВОБОДА“

В Сороковий день смерті
нашої Найдорожчої і Незабутньої
МАМИ, БАВЦІ, ПРАБАВЦІ І ТЕТІ

Бл. п. МИХАЙЛИНИ МОСОРИ

відправляється

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
у вівторок, 18-го вересня 1979 року
в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку,
Н. Дж., о год. 7:15 ранку;
в церкві Христа Царя у Філадельфії, Па.;
в українській католицькій катедрі в Лондоні,
Англія, о год. 7:30 веч.;
в українській католицькій церкві в Курітібі,
Бразилія.

ДОНЬКИ з РОДИНАМИ

Братство кол. Вояків І. Української Дивізії
УНА — Головна та Крайові Управи

повідомляють, що

в Сороковий день смерті

сл. п. ген.-пор. МИХАЙЛА КРАТА

Командира І. УД УНА, Учасника Визвольних Змагань

відбудеться

в українській православній церкві

Св. Трійці, 359 Брум авеню, в Нью Йорку, Н. Я.
в неділю, 23 вересня 1979 р., о год. 12-й дня

ПАНАХИДА.

О год. 2-й по пол. в Домівці Станиці
Братства І. УД УНА в УНДомі, кім. ч. 31
140-142 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Я.

Пам'ять сл. п. ГЕНЕРАЛА вшанується

ЖАЛОБИМИ СХОДИНАМИ

Всі Комбатанти, Молодь та Громадянство просимо вшанувати участь пам'яті цього Великого Українського Патріота-Полководця.

Комбатантські організації просимо прибути на Панахиду з прапорами.

Мілена Рудницька

Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими узорами. 552 сторічки із фотографіями документальною

Ціна 15.00 дол. тріа.

СВОБОДА

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейті Нью Джерсі добувають 5% стейтського податку.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замопуду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу майбутність, в нашій громаді у віпному світі нового світового члена!

Новий Відділ Українського Музичного Інституту Америки в Чельтенгемі, Філадельфія, Па. повідомляє про

ВПИСИ на ШКІЛЬНИЙ РІК 1979/80

на спідуючі предмети:

- Фортепіан: учителька ІРИНА ПЕЛЕХ, 215-464-5222
- Фортепіан і теорія: учителька ГАЛЯ ПОРИТКО, 215-927-3878
- Спів і фортепіан для передшкільня (вік 2-4): учителька НАДІЯ ЧЕМЕРИНСЬКА, 215-831-9124
- Скрипка: залежно від скількох згошень, 215-464-5222

Музична наука для початківців та заавансованих відбуватиметься на терені Чельтенгем, Овк Лейн і Філадельфія.

Вступайте в члени УНС!

СУМ-А — Відділ Пассейк і Українська Католицька Молодь

впаштовують

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 22 вересня 1979 р., о год. 9-й веч.
в Українській Централі
240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

Грає оркестра „Нічна Мельодія“ з Рочестера, Н. Я.
БУФЕТ в ЗАРЯДІ КОМІТЕТУ СУМ-А

Вступ: \$7.00 для дорослих, \$4.00 для молоді.

Білет на забаву можна замовити у п. М. Драйчука, (201) 471-1345 або (201) 473-9805

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО ВЛАКОВИЧ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ
Том перший: Проти Теті. Том другий: Планета Радіа. 999 сторінок. Ціна \$15.00 дол.

Замовляти: в гарський відділ при „Свободі“, переказуючи чек або поштовою переказ, долучуючи 75 центів на кошти переказу.

„Свобода“, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього СИНА І БРАТА

Бл. п. МИКОЛИ ОСТАФІЙЧУКА

кол. сучасця в Ошаві, Канада
буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в середу, 19-го вересня 1979 року, о годині 7-й веч.
в церкві св. Юрія в Ошаві, Онт., Канада.

Родина просить про молитви за душу Покійного.

У глибокому смутку —
Батьки, Брати і Сестра

